

פימבו

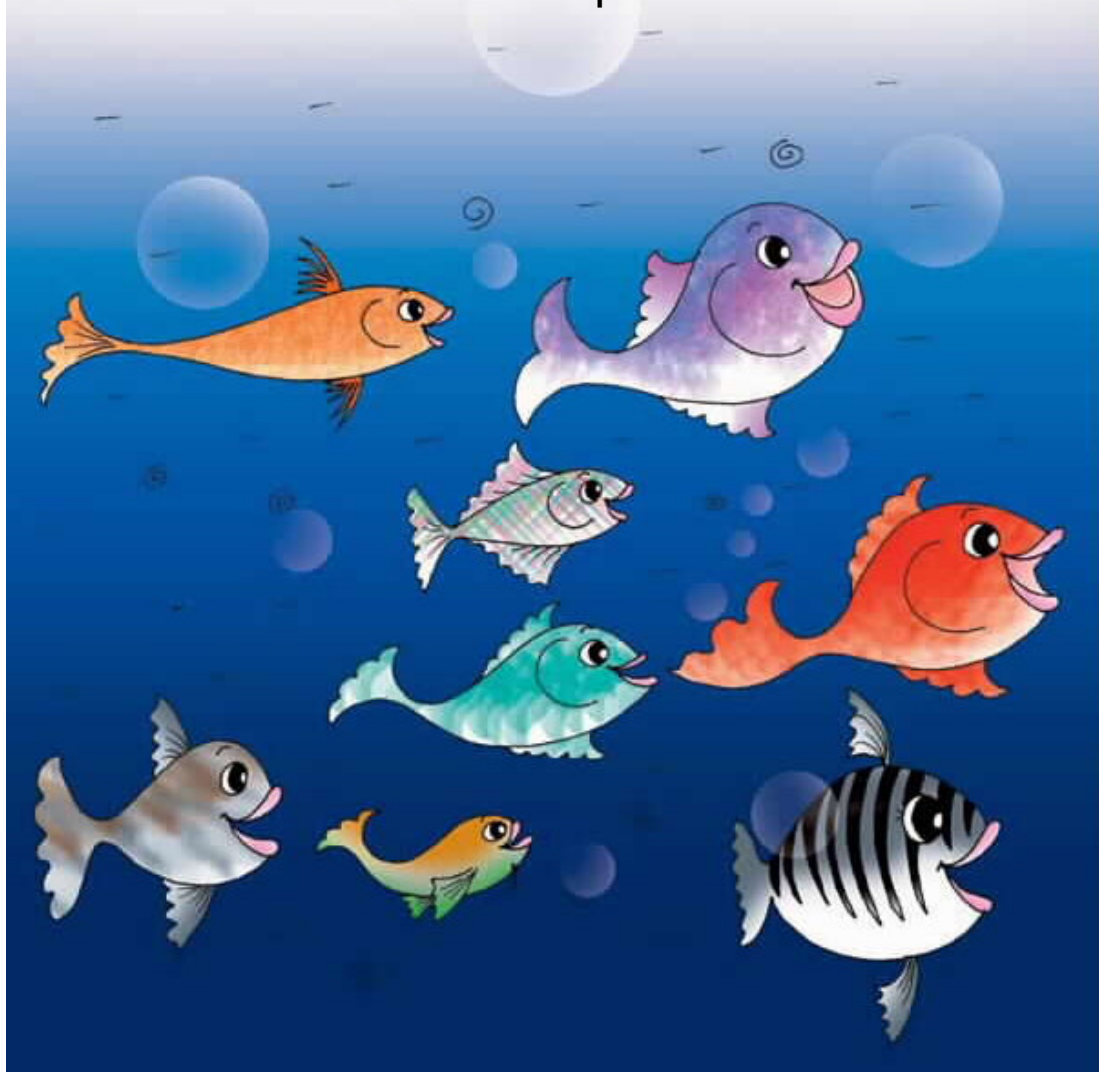
יאנאקי סוריאראצ'י (סרילנקה)

Janaki Sooriyarachchi

בילוי האהוב עליו היה משחק המחבואים עם ידידיו,
באזורים סלעיים.

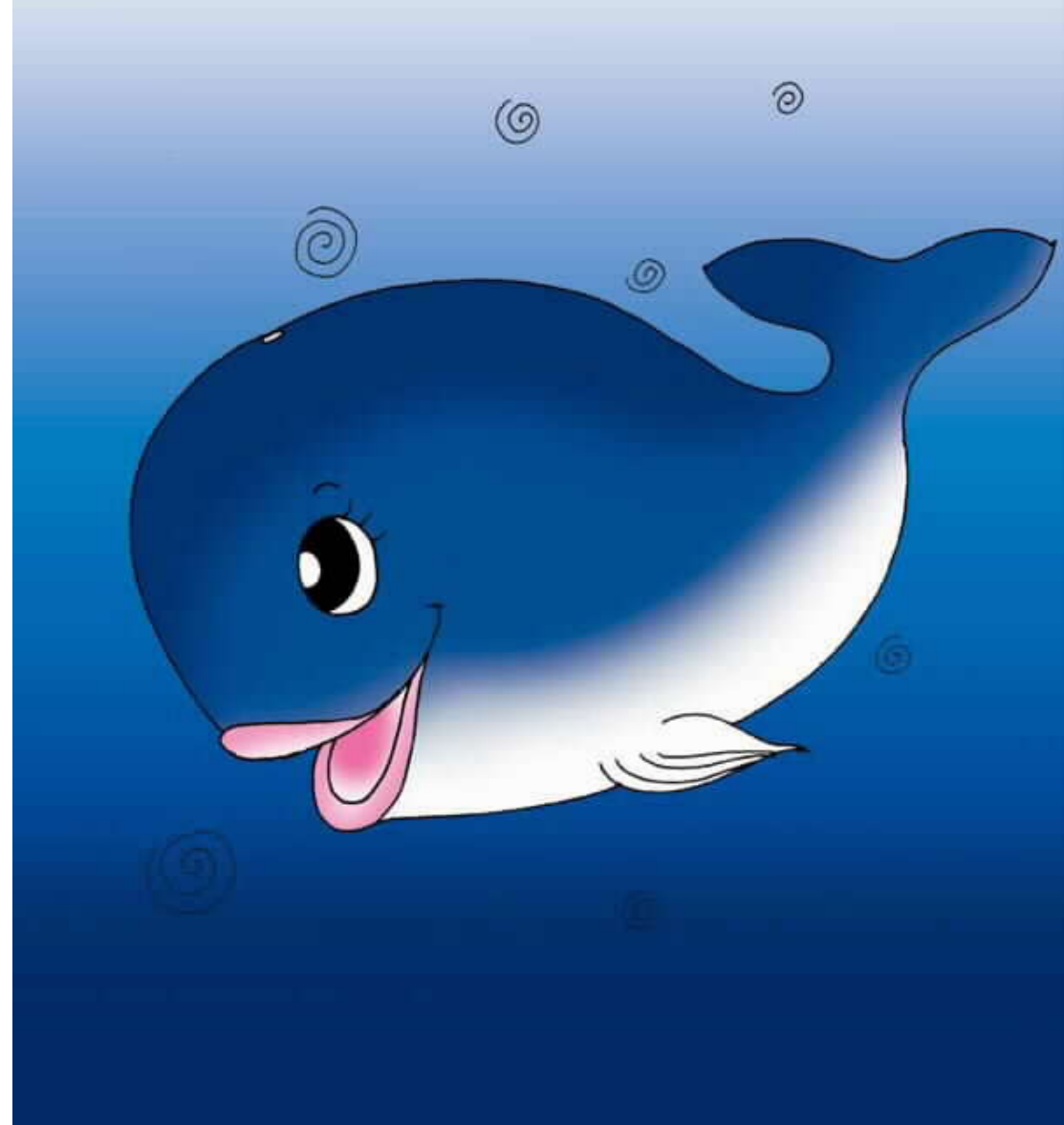
אך דבר אחד ייאש אותו תמיד. כאשר הם שיחקו
במחבואים הוא הפסיד תמיד.
איך שלא ניסה להסתתר, הידידים שלו מצאו אותו
בקלות.

מאחר שפימבו היה גדול מאוד, היה קל מאוד למצוא
אותו כי הוא בלט בכל מקום בו הסתתר.

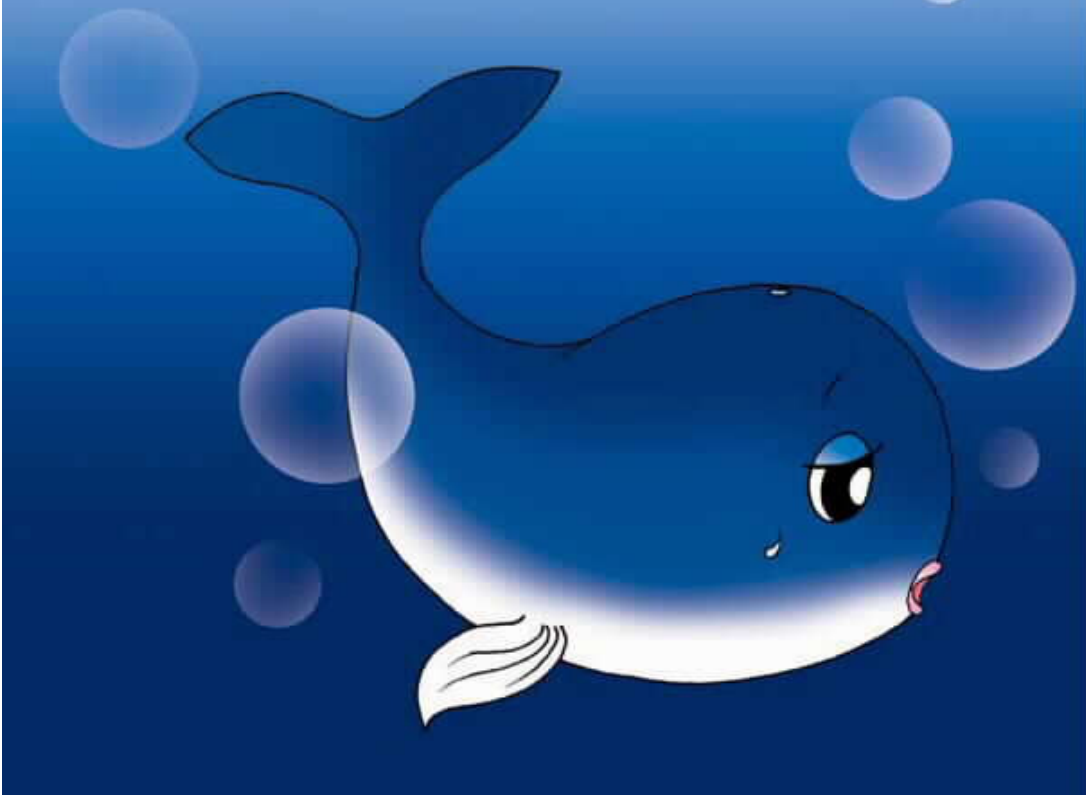

רחוק מכאן, בעמקי האוקיאנוס חי לווייתן כחול קטן בשם
פימבו.

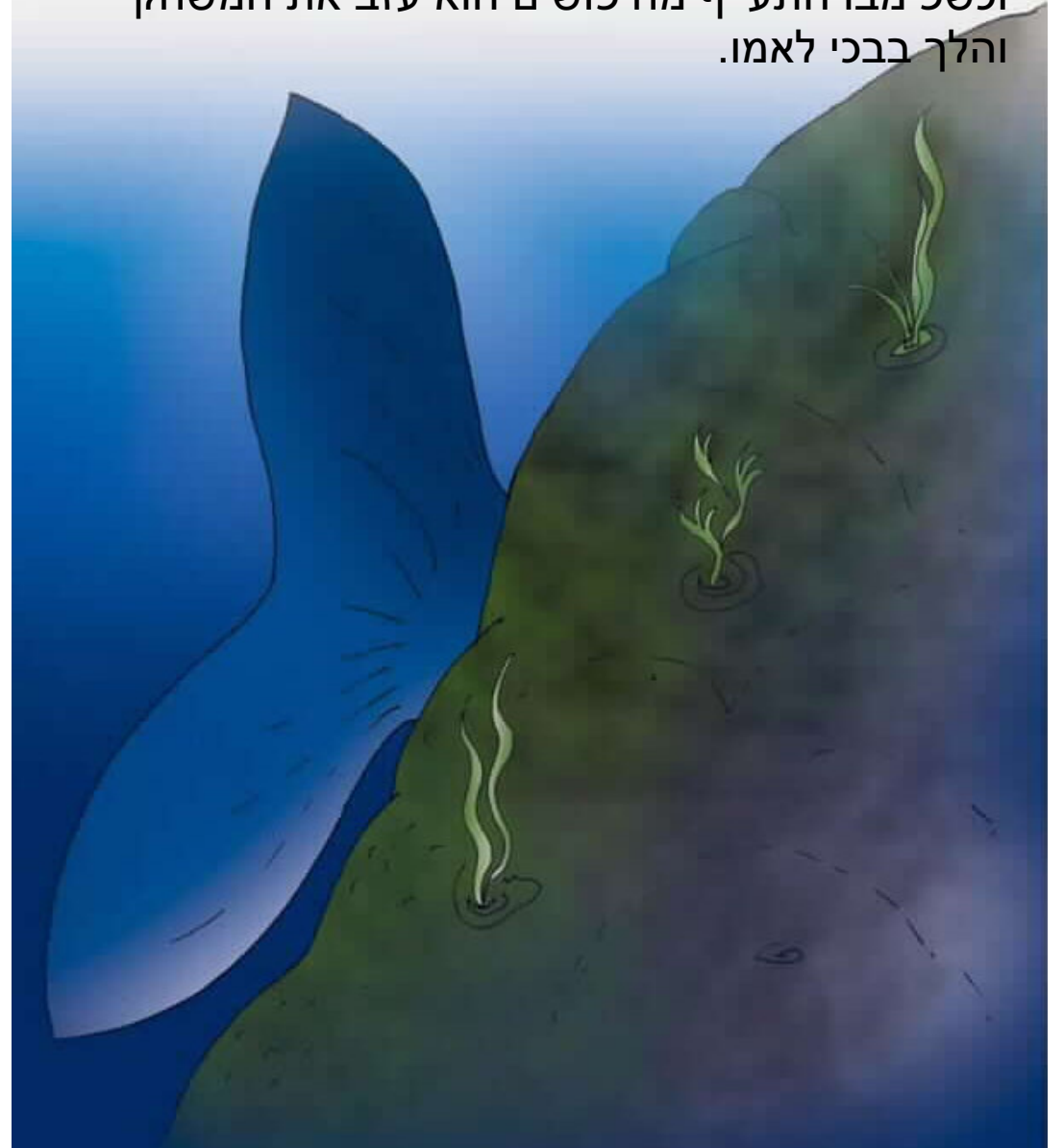
אמנם אמרו שהוא קטן אבל הוא לא היה קטן כלל וכלל.
פימבו התינוק היה הרבה יותר גדול מאשר הידידים שלו.

"או..או.. אני לא יכול כך יותר" התלונן פימבו.
"אבל יקירי, מה קרה?" שאלה אמו.
"אמא, מתי שאסתתר החברים שלי מוצאים אותי תמיד.
אבל כשהם מסתתרים אני לא יכול למצוא אותם, גם אם
אחפש יום שלם. לצה, אמא? למה לא אוכל להיות קטן
כמו החברים שלי?" שאל פימבו בעצב.
אבל יקירי, אנחנו לוויתנים. אנחנו החיות הגדולות ביותר"
בעולם. אנחנו שונים מכל הדגים שבים. ואל תשכח
שכאשר תגדל תהיה עוד יותר גדול" אמרה אמו.
עוד יותר גדול? לא, אינני רוצה להיות יותר גדול."
התעייפתי מלהיות גדול" אמר פימבו בכעס.
לא, פימבו. אתה צריך גאה על כך" אמרה אמא."
"גאה על מה? על זה שאני גדול?" שאל פימבו.

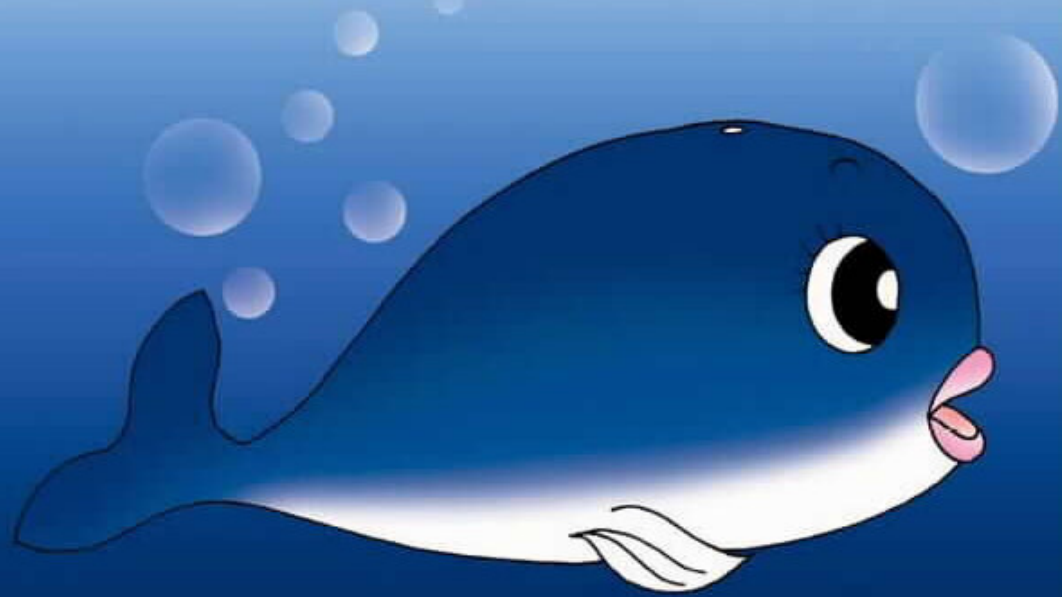

וכשהגיע תורו, פימבו לא יכול היה למצוא את ידידיו.
הם היו כל כך קטנים שיכלו להסתתר בכל מקום.
אחדים אפילו הסתתרו אחרי זנבו. ופימבו לא יכול היה
למצוא אותם עד שלא יצאו ממחבואיהם.
לכן פימבו חיפש וחיפש כל הזמן. וזה קרה כמעט תמיד.
וכשפימבו התעייף מחיפושים הוא עזב את המשחק
והלך בבכי לאמו.

אבל.. אבל אמא.. אבל אפילו שכל זה נכון, אני עדיין"
לא יכול לשחק מחבואים עם החברים שלי. אני לא רוצה
להיות גדול ושונה מהם" והוא התחיל לילל שוב
"אוו..אוו.."

פימבו, כל אחד חייב להיות מאושר מעצמו וממה שיש"
לו. תראה זאת פעם אחת" אמרה אמא לוויטן.
למחרת פימבו וחבריו יצאו שוב לשחק מחבואים.
פימבו, אולי נצא קצת החוצה, מעבר לאזור הסלעי"
הזה?" אמר אחד החברים הקטנים.
החוצה, רחוק, לא אני לא רוצה להרחיק" אמר פימבו.

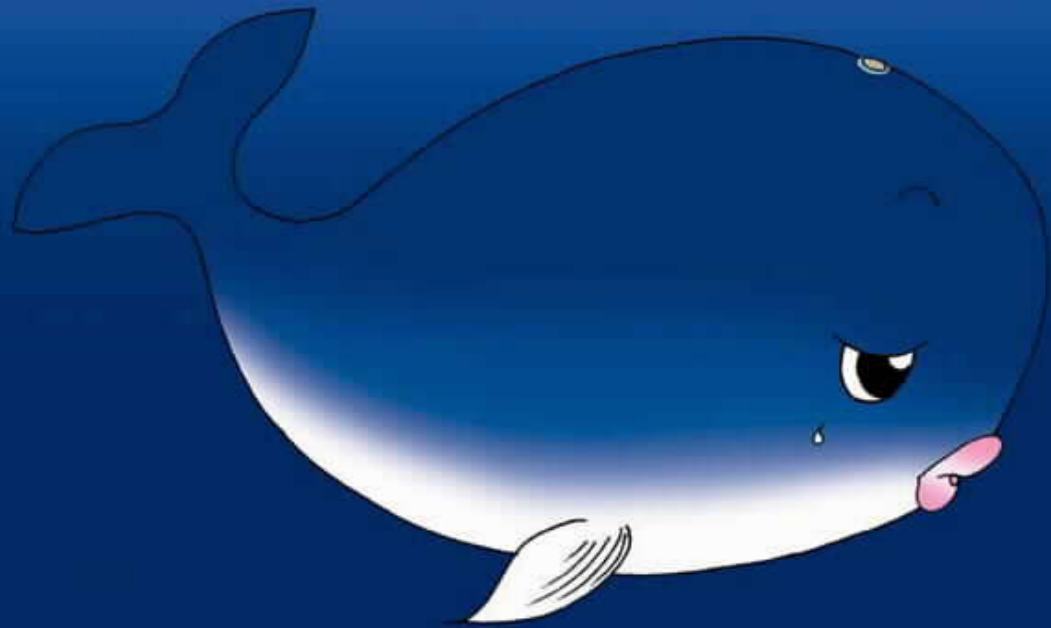
ואמא התחילה להסביר.
"פימבו תקשיב. יש לנו דברים רבים להיות גאים בהם.
ראשית כל אנחנו לא דגים. אנחנו יונקים שחיים במים.
אנחנו לא מטילים ביצים כמו דגים. אתה נולדת כמו תינוק
ולא בקעת מביצה. תינוקות לוויתנים שותים חלב אם,
בדיוק כמו ילדים ביבשה.
ועל גופינו יש גם שערות. אנחנו חיות בעלות הקול החזק
ביותר בכל העולם. אף אחד מלבדנו לא יכול להתיז
מזרקה מראשו כמונו. אין לנו אויבים וכולם מפחדים
מאתנו. אינך צריך לפחד ממשהו."
אמא השתדלה לשכנעה אותו, כמה שרק יכלה.
אך קשה היה לו להבין..

חברים קטנים שלי, אמא שלי אומרת שאפשר להיות "אמיץ, אבל לא צריך לחפש סכנות. ואני נשמע לאמא שלי."

הו פימבו, אז מה התועלת מזה שאתה גדול.. "צחקו" החברים ושחו משם.

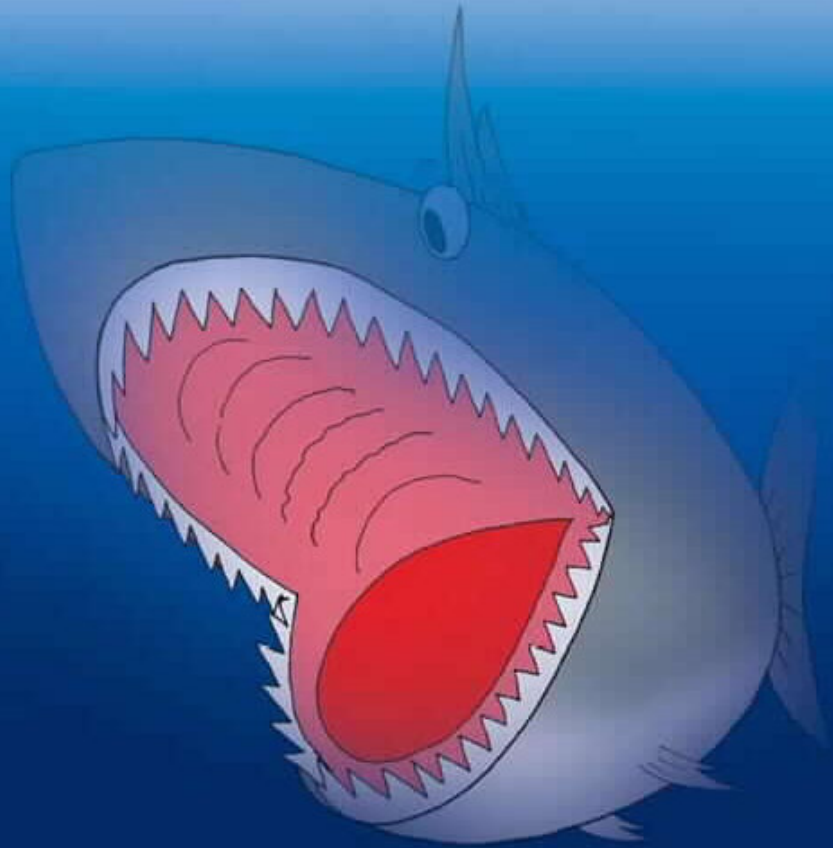
פימבו הרגיש בודד מאוד. לא היה לו עם מי לדבר, לא היה עם מי לשחק. הוא נד סביב עצוב.

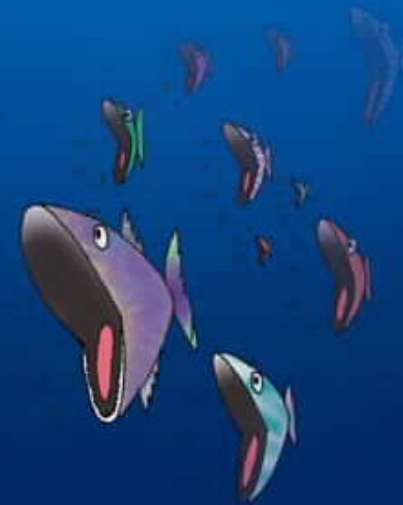
פימבו, אתה מפחד?" שאלו החברים.
לא. אני לא מפחד. אני לא הולך כי אמא אמרה לי לא להרחיק. שם יכול להיות מסוכן" ענה פימבו בשקט.
"היי, נראה שפימבו הגדול מפחד. באו, נלך לשם ונראה לו כמה אמיצים אנחנו" אמרו החברים הקטנים, כשהם צוחקים מפימבו.

הם מיהרו והסתתרו אחרי זנבו של פימבו.
ומיד אחריהם הופיע כריש גדול עם פיו פעור.
אך ברגע שראה את פימבו עיניו יצאו מארובותיהן ופיו
נסגר.

אבל אחרי זמן מה..
הוא שמע צעקות אימה באות דרך המים.
הקולות נראו לו מוכרים.
הוא שחה לשם מהר.
אלה היו החברים שלו, שברחו בתוך המים בצעקות
כאילו מישהו רודף אחריהם.

הם היו גאים מאוד שיש להם חבר כזה. הם באו אליו שוב ושוב והתנצלו על כך שלעגו לו. פימבו קיבל את דבריהם בענווה.

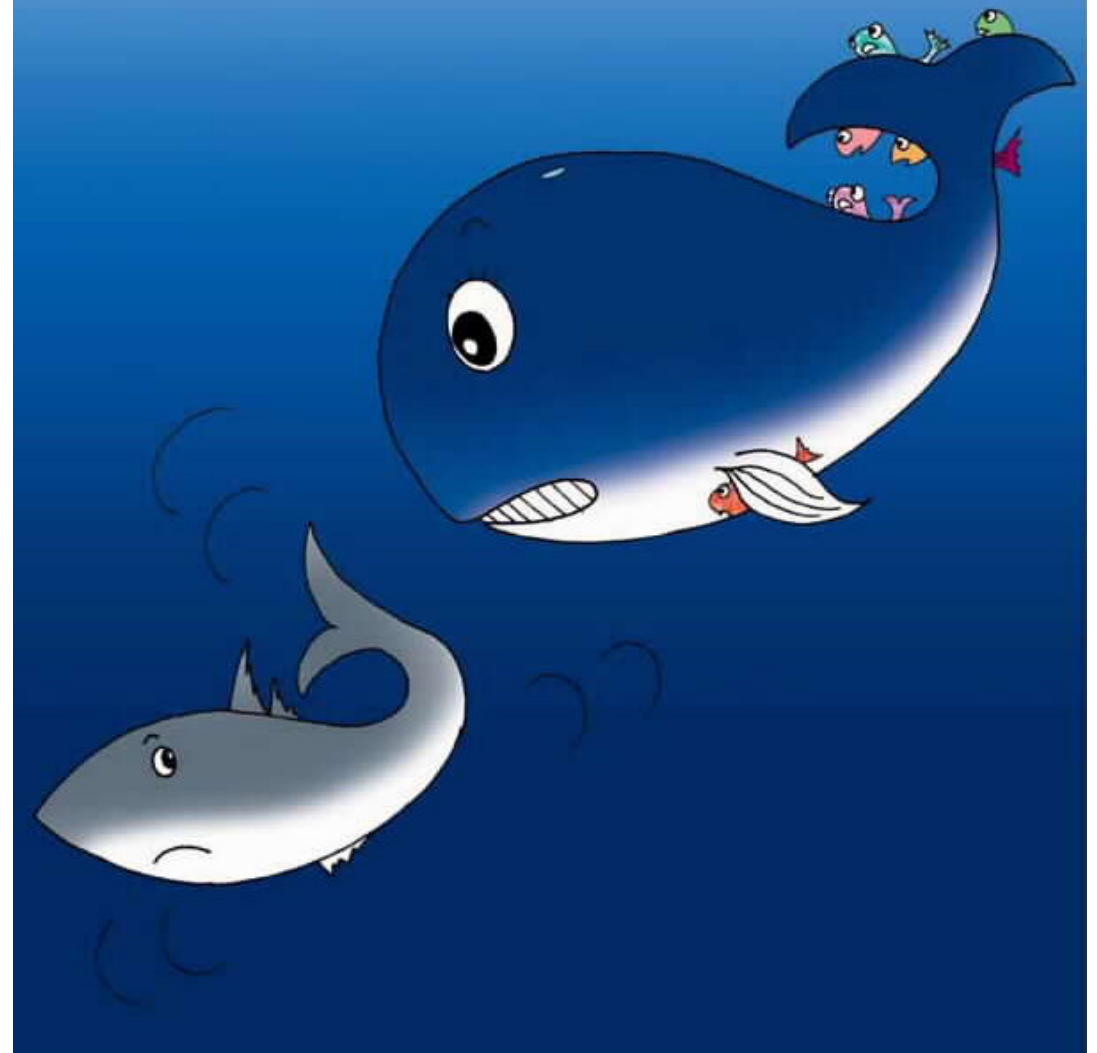
"ידידי" אמר אחד הדגיגים הקטנים "פימבו הוא חכם. הוא אמר לנו לא להסתכן. אנו יודעים עכשיו ולהיות אמיץ לא נקרא לרוץ ללא צורך לקראת סכנות. זה למדנו היום. מעכשיו לא נרחיק כך במשחקים שלנו. וכולם הסכימו.

פימבו נהם רק פעם אחת. הכריש הגדול והאכזר נתן רק מבט אחד מזווית עיניו ונעלם משם בפחד.

*

החברים של פימבו, שרעדו מפחד מסתתרים אחרי זנבו לא האמינו למראה עיניהם. הם הופתעו לראות איך ברח הכריש הגדול כשראה את החבר שלהם, פימבו.

הם צחקו באושר. זה היה מראה מפתיע
ומרחיב לדגים קטנים שעד כה לא ראו אלא
את מה שתחת פני הים.
פימבו, אתה נהדר. וגם ידיד טוב כזה. אנו"
אוהבים אותך."
הם שחו סביבו וחיבקו אותו. ופימבו שמח
מאוד שהוא גדול ושונה, כי יכול היה לעזור
לחברים שלו.

כן, כן. פימבו הוא ידיד ממש טוב. למרות שלעגנו"
לו הוא בא לעזור לנו, וכלל לא כעס" אמרו.
ידידיי" אמר פימבו "אינכם צריכים ללכת לשום"
מקום כדי לשחק. אראה לכם דברים שעוד לא
ראיתם. זה יהיה מעניין יותר מאשר שחיה
למרחקים."
הוא שחה עם החברים שלו קרוב לפני הים. ושם
ביקש מהם שישבו על הראש שלו, אחד ליד שני.
וכשהוא התיז את מזרקת המים שלו הם התרוממו
לתוך העולם שמעל פני המים. הם ראו ציפורים,
שמיים, שמש, עננים, ספינות וארצות רחוקות.

